

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 12. března 2021 v trestní věci **odsouzeného P. K.**, nar. [REDAKCE], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu Praha – západ sp.zn. 17 T 121/2018 ze dne 16.10.2018 a Okresního soudu v Kladně sp.zn. 26 T 184/2017 ze dne 29.11.2017 a sp.zn. 2 T 124/2019 ze dne 15.8.2019, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 17. 2. 2022 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon poloviny uloženého trestu) uplynula dne 2. 11. 2020.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 1/2 uloženého trestu odnětí svobody. Je možné dospět k závěru, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, je zařazen v I. přístupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 4x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak hodnocení odsouzeného je třeba vyzdvihnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajčarová.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti. V rejstříku trestů má celkem 6 záznamů. V současné době je již podruhé ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoliv byl vůči odsouzenému v minulosti nejpřísnější trest již užít, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat trestný čin, a to i s delším časovým odstupem, přestože již byl za takový trestný čin v minulosti potrestán. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Je sice pravdou, že odsouzený má zajištěno zpočátku zázemí u otce, nicméně toto zázemí je pouze dočasné, dlouhodobě nemůže u otce bydlet a nemá v současné době zajištěno žádné zaměstnání, což je dle názoru soudu s ohledem na předcházející životní styl odsouzeného zásadní. Odsouzený „holdoval“ neukotvenému způsobu života, kdy neměl zajištěné žádné zaměstnání, vyhledával společnost bezdomovců, s nimiž užíval alkoholické nápoje a následně se dopouštěl majetkové trestné činnosti a trestné činnosti ve vztahu ke své matce, aby mu pomohla ve složité životní situaci. Dle názoru soudu je tak právě pravidelný příjem nezbytnou součástí spořádaného života odsouzeného. Na daném závěru bohužel nemění nic ani skutečnost, že si odsouzený zajistil léčení závislosti v Psychiatrické léčebně v Bohnicích, neboť tato skutečnost je jistě důležitá pro zavedení řádného způsobu života u odsouzeného, nicméně pořád neřeší situaci hmotného zabezpečení odsouzeného, který neváhá páchat i trestnou činnost majetkově zaměřenou. Dle názoru soudu je riziko recidivy u odsouzeného příliš vysoké, a proto nelze žádosti odsouzeného vyhovět.

Dle názoru soudu nebyla splněna třetí podmínka příznivé prognózy, a proto soud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Kladně dne 12. března 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.